

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-6059
Den 10. maj 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1238 (MOF alm. del) stillet d. 12. april 2021 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Eva Kjer Hansen (V).

Spørgsmål nr. 1238

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan det kan undgås, at et erhvervsareal, der udlægges til natur, ændrer status til et område, som er beskyttet af naturbeskyttelseslovens § 3?”

Svar

Det fremgår ikke af spørgsmålet, hvad der menes med et erhvervsareal.

Reglerne i naturbeskyttelseslovens § 3, der er fra 1992, indeholder en generel beskyttelse af en række nærmere opregnede naturtyper – naturlige søer, vandløb, heder, moser og lignende, strandenge og strandsumpe samt ferske enge og biologiske overdrev. § 3-beskyttelsen består i et forbud mod ændringer i tilstanden af de angivne naturtyper.

Hvorvidt et areal – bortset fra vandløb, hvis beskyttelse beror på udpegning – er omfattet af § 3-beskyttelsen eller ej, beror alene på, om arealet opfylder kriterierne for at udgøre en (eller flere) af de i § 3 angivne naturtyper. § 3-beskyttelsen er således en dynamisk beskyttelse. Man taler i den forbindelse om, at et areal kan henholdsvis ”vokse ind i” og ”vokse ud af” § 3-beskyttelsen.

Reglerne i naturbeskyttelseslovens § 3 afskærer ikke den enkelte lodsejer fra med mellemrum at foretage i øvrigt lovlige tiltag på sine arealer med henblik på at undgå, at arealerne bliver omfattet af (”vokser ind i”) § 3-beskyttelsen.

I driftslovens § 6 og naturtypebekendtgørelsens § 2 findes forskellige regler om henholdsvis genopdykningsret og aftaler med offentlige myndigheder om særlige driftsformer. Disse regler har til formål at sikre lodsejere mod, at arealer med en ekstensiv driftsform eller lignende – der i kraft heraf har potentiale til at udvikle en sådan naturtilstand, at de på et tidspunkt vil blive omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 – alligevel ikke ”vokser ind i” § 3-beskyttelsen. Reglerne indebærer, at lodsejere under nærmere angivne betingelser/omstændigheder kan bevare adgangen til senere at geninddrage de berørte arealer i almindelig (intensiv) landbrugsdrift.

Kommunerne administrerer reglerne i naturbeskyttelseslovens § 3. Det er således kommunerne, der behandler konkrete sager om § 3-beskyttede arealer og fører tilsyn med, at reglerne bliver overholdt. Den enkelte lodsejer har mulighed for at rette henvendelse til kommunen med eventuelle spørgsmål vedrørende konkrete § 3-beskyttede arealer på vedkommendes ejendom.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum